

Ruska armada se je zagnala v Poljsko

Poljska vlada in del armade so že na begu v Romunijo

MOSKVA, 18. sept. — Ruska armada, ki je dobila povelje na pohod v Poljsko, "da osvobodi svoje brate," se je v nedeljo vsula na Poljsko. Poročila od danes zjutraj naznanjajo, da so Rusi zavzeli že 12 mest na 500 milj dolgi črti in da so ruske čete že 50 milj daleč v notranjosti Poljske. Rusi so zavzeli mesto Tarnopol ter so samo 48 milj od prednjih nemških čet, ki prodirajo proti vzhodu. Nemci se nahajajo namreč že v Przemyslany, južno od Lwowa. Tarnopol šteje normalno 35,000 prebivalcev. Dalje so Rusi zavzeli mesto Rowno in Kolomea, oba v Ukrajini.

Ruska armada prodira v Poljsko na vsej dolgi črti od Latvije na severu do reke Dnjepr na jugu, ki meji na Romunsko. Rusi po-

ročaj, da so naleteli na precejšen odpor od poljske armade in da so ruski letalci zbili sedem poljskih letal na tla.

Rusko armadno poveljstvo poroča, da narod pozdravlja sovjetske čete z "velikim veseljem."

Sovjetska vlada opravičuje svoj vpad v Poljsko s tem, da hoče vzeti v svoje varstvo 11,000,000 Ukrajincev in Belorusov v vzhodni in južni Poljski.

Poljski, angleški in francoski poslaniki v Moskvi so takoj vprašali domov za nadaljnja navodila. Sovjetski komisar za zunanje zadeve, Molotov, je izjavil, da je bila Rusija prisiljena poseči v Poljsko, ker je Poljska prenehala obstajati in mora Rusija varovati

svoje interese v času, ko je Poljska prenehala biti. Pogodbe med Rusijo in Poljsko so prenehale, kakor hitro je poljska vlada zapustila svoj narod in zbežala čez mejo.

CERAUTI ROMUNSKA, 17. sept. — Predsednik poljske republike, Ignac Moscicki, je dospel danes zvečer v Romunijo, potem ko je izdal povelje na ostalo poljsko vlado, da se umakne iz okupirane domovine. Na Romunsko je pribežal tudi velik del poljske armade v polni bojni opremi. Romunsko vojaštvo jih je takoj razorožilo.

Videti je, da je poljska republika po dvajsetletnem obstoju dobila smrten udarec od Nemčije in Rusije. Dokler ni udrila v Poljsko sovjetska Rusija, so imeli Poljaki še upanje, da se bodo ustavljali nemški invaziji preko zime, ako se zakopljejo v močvirja ob ruski meji.

Sem je dospel tudi poljski zunanji minister Joseph Beck, ki je takoj stopil v razgovor z različnimi tujezemskimi diplomati, ki se nahajajo tukaj.

Poljska je bila nekaj zid med Nemčijo in Rusijo. Niti s tem, niti z onim sosedom se ni hotela zvezati, ker ni zaupala ne temu ne onemu. Poljskim diplomatom pa ni nikdar padlo v glavo, da se bosta kdaj zvezali Nemčija in Rusija in se objeli na sami poljski zemlji.

Takoj je zdaj konec, vsaj začasno, poljske republike in konec svobode 35,000,000 poljskega naroda.

BERLIN, 18. sept. — Poveljstvo nemških čet, ki obkoljujejo Varšavo, je izdalo na mestno poveljstvo v soboto ultimatum, da se mesto poda v dvanajstih urah. Če se ultimatum zavrne, se bo dalo odločeno nadaljnjih 12 ur, da civilno prebivalstvo zapusti Varšavo, nakar začne Nemci obstreljevati mesto. Neka angleška radio postaja je danes zjutraj v ponedeljek naznanila, da so se sestali nemški in poljski zastopniki zunaj Varšave in se zedinili na tem, da se mesto izprazni civilnega prebivalstva. Če se bo Varšava še nadalje branila, ali se bo udala Nemcem, pa ni še znano.

Nemci hite s četami na zapadno bojišče

Paris, 17. sept. — Ogromno mena.

Francosko poveljstvo poroča, da držijo francoske čete postojanke pri Perlu, eno miljo in pol v nemškem ozemlju v bližini kneževine Luksemburg. Nemci so brez uspeha naskočili francoske postojanke pri Saarbrücken.

Dozdaj so bile nemške čete na tej fronti večinoma samo v defenzivi, toda zdaj, ko so dobile ojačenje iz vzhodne fronte se pričakuje, da bodo začeli Nemci z silnejšim pritiskom na francoske postojanke.

Zed. države se morajo takoj oborožiti do zob, da se izognejo vojni, pravi Bernard Baruch

New York, 16. sept. — Bernard M. Baruch, ki je v svetovalni vojni mobiliziral ameriško industrijo, se je te dni posvetoval s predsednikom Rooseveltom o svetovnem položaju. Ob svojem povratku iz Washingtona se je Baruch izrazil, da je najboljši način, če se hočejo Zed. države izogniti vsaki vojni, da si organizirajo tako armado, morharico in zravnno obrambo, da si nas ne bo upal nihče napasti. Danes so Zed. države popolnoma nepripravljene za vojno, trdi Baruch.

Vihar na južni strani

V soboto se je dvignil vihar preko No. Randall, Warrensville Heights in Berea. Napravil je mnogo škode na hišah in drevju. Na novem hlevu Randall dirkališča je odtrgal streho, prestavil par garaž na raznih krajih ter podrl nekaj dreves.

Pridite na card party

Mrs. Mary Unetič, 16412 ArCADE Ave. priredi v sredo popoldne na svojem vrtu prijeten card party za pristaše Father Coughlinovega gibanja. Prijatelji in znanci so prijazno vabljeni na udeležbo.

V bolnišnico

Svetkova ambulanca je odpeljala v St. Alexis bolnišnico Miss Ann Casserman, 18700 Shawnee Ave. V Mt. Sinai bolnišnico je bil odpeljan pa Mr. Anton Kristof, 1563 E. 173rd St.

Seja Zadruga

Danes zvečer se vrši seja direktorija Slovenske zadruge v tork pa je seja ženskega odseka.

Naši novi državljani

Pri zadnjem zaslišanju na federalni sodnji so postali sledeči naši ljudje ameriški državljani: Evgen Mikulich, Ethel Tokar, Matt Pelger, Joseph Vidmar, Anthony Sabec, Julija Rupert, Albert Ludwig, Andrew Mikulec, Ana Zupančič, Lucy Trebich, Jennie Virant, James Slapnik, Jr., Ignac Kisic, Joseph Vidrih, Mike Knez, Peter Strahinic, John Pavlik, Lawrence Aucin, Josephine Mihalich, Frank Mramor, Elizabeth Kokal, Frances Notnik, Frances Sraj, Mary Zele. Naše čestitke novim ameriškim državljanom.

Na obisku

Pri poznani družini Frank Kocin, 730 E. 160th St. se nahajata na kratkem obisku Mr. in Mrs. Frank Kokal iz Universal, Pa.

Na svatbo

Iz Universal, Pa., so prišli na svatbo svoje hčerke Mrs. Johana Kobal in hčerka Verna ter Mrs. Frances Habijan in Mr. Frank Kobal.

Podvodna mina je zadela v francoski parnik in ga razstrelila

Paris, 16. septembra. — Več kot 100 francoskih vojakov je bilo ubitih, ko je eksplodirala podvodna mina na francoski bojni ladji Pluton v bližini Casa Blanca, Francoski Maroko. Natančno število ubitih se še ne ve in poročila pravijo, da jih je bilo ubitih najmanj polovica od vse posadke, ki je normalno 400.

Pokojni Joseph Erbežnik

Kot je bilo že poročano, je preminil Joseph Erbežnik, ki je bil doma iz Gornjega polja, fara Soteska pri Toplicah na Dolenjskem, po domače Anžlikov. Doma zapušča še mater staro 84 let, brata Franka in sestro Marijo. V Ameriko je dospel pred 23 leti. Bil je izučen krojač, katere obrti se je tukaj držal več let. Tukaj zapušča soprogo Marijo, roj. Bukovec, ki je doma iz Dolnjega polja, fara Soteska. Poleg soproge zapušča sedem otrok, tri sinove in štiri hčere. Zapušča tukaj tudi tri sestre: Ano, poroč. Pohar, Caroline, poroč. s Frank Jarcom in Frances poroč. s Mike Marolom. Zapušča tudi tri vnuke. Pokojni Erbežnik je bil zelo podjeten, varčen in deloven gospodar, ki je lepo vzgojil svojo družino in ji zapustil lep dom na 6215 Carl Ave. Truplo ostane v hiši do pogreba, ki se vrši jutri zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarijo. Bil je član društva Carniola Tent št. 1288, Makabejcev. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod A. Gredina in sinovi. Naj bo ranjke mu ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

* Včeraj je preteklo 152 let, kar je bila podpisana ustava Zed. držav.

Junaške Poljakinje umirajo za domovino

Dolga vrsta nemške pehote se je bližala poljski vasi Maleniec. Iz vasi se bliža vojakom mlada Poljakinja z malim detetom v naročju. Čez ramo ima veliko ruto, kot jih navadno nosijo Poljakinje. Nihče ne posveča kake posebne pozornosti ženi, saj jih srečujejo na tisoče, z dojenčki v naročju, z ruto čez ramo.

Ko je bila žena nekaj korakov od nemške čete, naenkrat potegne izpod rute samokres in začne ko-

Nemci so pa res dobrih rok

Nemcem se je obesil nos, ko so zvedeli o Rooseveltovi izjavi, da bodo stale Zed. države pri Kanadi v slučaju napada od zunaj. Nemci trdijo, da jim niti na misel ni prišlo, da bi vzeli kako angleško kolonijo. Če bi pa slučajno, samo slučajno, padla v nemško posest Bermuda ali Jamajka, ki je zdaj last Anglije, bi tako posest Nemci takoj darovali Zed. državi. Menda ja!

Poljaki so proti sedanjim nevtralnimi postavi

Cleveland, O. — Kot smo že poročali, se po mestu pobira podpis na peticije, ki se jih pošlje ohijskim kongresnikom, da ne sprejmejo sedanjih nevtralnih postav. Podpise nabira Organizacija katoliške mladine in Kolumbovi vitezi. Nabirati nameravajo 300,000 podpisov. Ko je dobil eno teh peticij v roke Father Mlotkowski, župnik poljske katoliške cerkve Brezmadežnega Spčetja, jo je vrgel v koš rekoč, da govori skoro gotovo v imenu vseh katoliških Poljakov, ki nasprotujejo sedanjim nevtralnimi postavi. Peticije niso škofjska zadeva, ampak se jih je zapečelo v fari sv. Alojzija in od tam poslalo tudi Kolumbovim vitezom.

Okusna večerja

Podružnica št. 21 SZZ napravi v soboto 23. septembra okusno večerjo v Jugoslovanskem narodnem domu v West Parku. Za ples bo igral John Zalar. Občinstvo od vseh krajev je prijazno vabljeno.

Pobiranje asesmenta

Tajnica društva št. 162 KSKJ bo danes zvečer od 6 do 7:15 pobirala asesment v dvorani stare šole sv. Vida.

Junaške Poljakinje umirajo za domovino

divja streljati v Nemce. Dva vojaka padeta, a tudi mlada mati se zgrudi na tla, ona in dete prelučnjana od nemških krogel. Na ta način se masčujejo Poljaki, moški in ženske nad sovražnikom, ki je udril v njih deželo. Iz hiše, izza vogalov, izza drevja streljajo na Nemce. Seve, to je njihov samomor, ker vsak je brez usmiljenja takoj na mestu ustreljen. Pa to domoljubi dobro vedo in gredo pogumno v smrt v zavesti, da bodo prej še vsaj ne-

Papež upa, da se Amerika ne bo zapletla v vojno

New York. — Ko se je v soboto izkrcal clevelandski nadškof Schrembs z ladje Rex, je povedal časnikarskim poročevalcem, da je sv. Oče izrazil željo, da ostanejo Zed. države vedno miroljubni narod. S tem je izrazil željo, da bi se Amerika ne zapletla v sedanjo evropsko vojno.

Potem je nadškof izrazil svojo osebno željo, da naj bi se sedaj na nevtralna postava ne spreminila in da naj nikomur ne prodajamo orožja. "Anglija in Francija nam dolgujeta ogromne vsote denarja," je rekel nadškof, "in rabita ta denar za vojno, mesto da bi nam plačali dolg. Vojna ni še nikoli popravila krivic in vojskujoče stranke se morajo končno le vvesti k mizi in tam poravnati spor. Zakaj bi se tega ne storilo tudi sedaj?"

Bomba v nemškem vojnem ministerstvu

Berlin, 1. sept. — Danes ponoči je nastala razstrelba v poslopiju zrakoplovnega ministerstva v Leipzigerstrasse. Policija je takoj obkrožila poslopje. Vlada ne mara izdati podrobnosti, samo toliko je priznala, da je bila razstrelba in da ni bil pri tem nihče ubit. Vlada je izdala stroge odredbe, da se storilce najde.

Jakšičeva sta v New Yorku

Mr. in Mrs. Frank Jakšič sta srečno dospela na ameriška tla zadnjo soboto. Par dni ostaneta še v New Yorku, predno prideta domov.

Japonci z paznim očesom motrijo vsak korak Amerike

Tokio, Japonska. — Japonska gih stvari iz Nemčije, je zdaj zelo pazno zasleduje gibanje v Zed. državah, kaj bodo te storile glede evropske vojne. Japonci so se sprva silno razveselili evropske vojne, zdaj pa ta radost že nekoliko pojenjuje, ker so našli precej jesiha v tem sladoledu. Japonci so bili zadovoljni, da se je vmešala Anglija v vojno, ker imajo zdaj bolj prosto roko v Kitaju. Toda Japonci so kmalu spoznali, da so se ameriški interesi na Daljnem Vzhodu v istem času ojačili. Japonska, ki ima zdaj odrezano pot za dobavo živeža in drugih stvari iz Nemčije, je zdaj bolj navezana na Zed. države. Res je sicer, da Japonska lahko dobi nekaj teh stvari iz drugih nevtralnih držav, toda Zed. države so, ki lahko dajo kapital, živež, stroje in municijo. Zato ima pa ameriški embargo več dinamita v sebi, kot so sprva Japonci pričakovali. Če gredo Zed. države v vojno, bi bila odstranjena edina ovira, ki jo imajo Japonci še na Daljnem Vzhodu. Ameriška nevtralnost in njena mornarica so zdaj silna moč v situaciji tam okrog Japonske.

Sprememba nevtralne postave nas bo pahnila v vojno, trdijo senatorji, ki se bodo borili proti

Washington, D. C. — Senator Clark, demokrat iz države Missouri prerokuje velik boj v kongresu, ko se prične debata glede nevtralne postave Zed. držav. Clark trdi, da bo odprava ali sprememba sedanje nevtralne postave pahnila Zed. države naravnost v evropsko vojno. Zato pa, pravi Clark, oni, ki so za to, da nehamo biti nevtralni, naj volijo za odpravo embarga, oni pa, ki so za to, da se dežela ne zaplete v vojno, naj volijo, da ostane sedanja postava v veljavi.

Senator Vandenberg, republikanec iz Michigana, se je izjavil, da bo dežela nevtralna le tedaj, če ne da nobeni vojskujoči državi kakih prednosti, ne glede na to, na kateri strani so naše simpatije.

Senator Van Nuys, demokrat iz Indiane, je pa rekel, da bi prišlo mnogim Amerikan- cem, če bi spremenili nevtralno postavo tako, da bi orožje in municijo lahko dobili Anglija in Francija, Nemčija pa ne.

Senator Burke, demokrat iz Nebraske, je pa izjavil, da bo podpiral predsednika Roosevelta, da se postava spremeni in prodaja za gotov denar orožje in municijo vsakemu, ker le na ta način, da se bodo Zed. države lahko izognile vsaki vojni.

Stavka mornarjev

New York. — Devet ameriških ladij, ki so bile namenjene v Evropo, da pripeljejo domov ameriške turiste, ni moglo iz pristanišča, ker so zastavkali mornarji. Mornarji spadajo v National Maritime Union, ki pripada organizaciji CIO. Stavkarji zahtevajo \$250 bonusa na mesec in zavarovalninsko polico za 25,000 ter 40% povišanje v posadki. Dalje zahtevajo stalno plačo tudi za slučaj, če bi bila ladja zajeta in bi ležala v kakem pristanišču do konca vojne.

Iz bolnišnice

Svetkova ambulanca je pripeljala iz Glenville bolnišnice Mrs. Mary Werlich, 15810 Trafalgar Ave. Prijateljice jo lahko obiščejo.

LOVCI V KANADI

Oni ameriški državljani, ki nameravajo iti jeseni na lov v Kanado, to lahko brez skrbi store. Ne glede na vojno, smejo tudi nedržavljeni v Kanadi nositi orožje za šport, kot naznanja kanadska vlada.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Cleveland, po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1900, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 217, Mon., Sept. 18, 1939

Nevtralnost in nevtralnost

Pri oknu svoje hiše sedi možak in pazno gleda zanimiv dogodek na cesti. Tam ima namreč močan hrust na tleh šibkega človeka, katerega obdeluje z okovanim škornjem. Očividno je, da bo slabič podlegel in obležal.

Opazovalec pri oknu bi lahko skočil na pomoč in pregnal siroveža, pa ne mara, ker hoče biti — nevtralen.

Naenkrat si pa oni na tleh toliko opomore, da se izvije hrustu iz rok, skoči k oknu in prosi z omagajočim glasom opazovalca: "Ali smem odtrgati od vašega plota lato, da se ubranim napadalca?"

Opazovalec mu dovoli. Slabotni, toda pogumni napadenec naglo odtrga lato, navali na napadalca, ga parkrat oplazi in ga požene v beg.

Zdaj nastane vprašanje: ali je bil ta, ki je dovolil odtrgati lato od plota, še nevtralen, čeprav se sam ni udeležil boja, pa vendar pripomogel slabejšemu do zmage? Kaj bi vi rekli?

Pa še ni konec te nevtralnosti. Oni, ki je zbežal, se vrne čez nekaj časa nazaj in začne metati kamenje v okna posestnika, ki je dal napadenemu lato. Posestnik skoči iz hiše in na cesti se razvije najlepši pretep, ki si ga more človek misliti.

To je bila posledica nevtralnosti drugega reda.

Vprašajmo se, kaj bi mi storili v prvem slučaju, ko je bil šibkejši na tleh in ki bi ga morda sirovina ubila. Ali bi šli na pomoč, če bi vedeli, da lahko rešite življenje nedolžnemu človeku?

Ali pa, ali bi dovolili, da sme napadeni odtrgati lato od vašega plota, da si reši življenje, ne da bi bilo potreba poseči v boj z vašimi rokami?

Nekaj takega se bo začelo reševati v četrtek v kongresu Zed. držav, ki se bo zbral k izrednemu zasedanju. Predsednik Roosevelt zahteva od kongresa, da spremeni sedanjo nevtralno postavbo v toliko, da bi smeli prodajati municijo in orožje vsakemu, ki pride ponj. Po sedanji postavi ga ne smemo prodati nobeni državi, ki se nahaja v vojni.

Mnenje ameriškega naroda glede tega je zelo različno. Nekateri pravijo, naj ostanemo absolutno nevtralni, to je, da ne prodamo nobeni vojskujoči državi ne municije ne orožja ne materiala, ki se rabi v vojne namene. Ti pravijo, da se le na ta način izognemo vsaki vojni.

Drugi pa trdijo, da ne bomo prekršili nevtralnosti, če damo na razpolago svojo zalogo orožja in municije vsakemu, kdor pride sam iskat to in plača v gotovini, predno odpelje.

Hitler je zelo vesel naše sedanje nevtralne postave. On namreč ne more k nam po orožje ali municijo, ker pač ne more z ladjami iz svojih pristanišč, ker pazijo nanje angleške in francoske bojne ladje in podmornice. Po ta material bi lahko prišli samo Anglija in Francija, ki kontrolirata morje. Torej je s tem Hitlerju zelo pomagano, ker njegovi nasprotniki ne morejo do novih zalog.

V istem času ima pa Hitler na razpolago vse to v Rusiji, s katero je sklenil tozadevno pogodbo. Anglija in Francija pa nimata vira, ker druge take države ni, ki bi ju mogla s tem zakladati. Torej je v tem slučaju Hitler mnogo na boljšem.

Zdaj pa pride vprašanje: ali je taka nevtralnost prava, ker s tako nevtralnostjo indirektno pomagamo, da bo zadušena sirovina Poljska? Če bi Hitler vedel, da dobita Anglija in Francija lahko neomejene zaloge orožja in municije v Zed. državah, bi kmalu stisnil rep med noge in se skril v zavetje, predno bi bilo po njem.

Eno je namreč gotovo, da se je Hitler dobro pripravil za vojno, medtem ko sta Anglija in Francija spali. Hitler ima s pomočjo Rusije dovolj vojnega materiala, da užene Anglijo in Francijo, ki bi bili v daljši vojni kmalu izčrpani na municiji, letalih in drugem.

Mi, kot Slovani, bi rekli, da to ni prav. Kajti ne samo, da so Poljaki naši bratje, ampak je s porazom Poljske v nevarnosti naša lastna domovina Jugoslavija. Gotovo je namreč, da se Hitler, če zdaj zmaga, ne bo zadovoljil samo s Poljsko, ampak bo kmalu udaril na boben in marsikal na Balkan.

S človečanskega stališča bi pa seveda morali biti proti vsaki prodaji orožja, s katerim se pobija človeški rod.

Toda, bomo li s tako našo nevtralnostjo ustavili klanje v Evropi? Skoro bi rekli, da ga bomo še podaljšali. In dlje ko bo vojna, več bo žrtev.

Eno pa je, za kar bi kot ameriški državljani ne bi bili in to je, da bi se Zed. države zapletle v vojno. In ker v tej svobodni deželi ne odločuje glede vojne ali miru en sam človek, ampak ves narod potom kongresa, ne vidimo nevarnosti vojne za našo deželo. Saj imamo dobre izkušnje iz zadnje svetovne vojne. Da bi kdo potrkal na naša polna doma, ni strahu, ker smo predaleč. Torej če se mi ne silimo nikamor pa ni izgleda za kako vojno.

Iz tega ozira torej, da se pomaga slabotnemu v njegovi stiski in da se hitreje konča morija na bojnih poljanah, bi storil ameriški kongres prav, če bi spremenil nevtralno postavbo v toliko, da bi smeli prodajati doma, kar hoče kdo kupiti in če to na mestu plača. Kako bo pa robo spravil domov, je pa njegova briga.

Kaj mislite pa vi, naši naročniki, o tem?

**Slovo od poletnih časov na Hubbard, Road
Madison, Ohio**

Piše Frank Leskovec

Minili so poletni časi, nastopil pa so lepi jesenski dnevi, da pa niso prav tako lepi kakor bi lahko bili, si pa tega niso sami krivi. Kriva je narava, ki nam ni dala v poletju dežja, da bi bilo sedaj vse lahko, lepo zeleno, kar pa tudi sedaj nima dosti pomena.

Prišla bo bela slana in bi tudi tisto pomorila, ker so pa že poletni časi vse tisto pobrali, ji pa sedaj ne bo treba. Vseeno pa nam toplo sonce pošilja svoje tople žarke, ki nas ogrevajo, dasi nas ne bodo dolgo, kajti prišla bo tista sitna zima, ki se ne bo hotela odpraviti od nas.

Da se bliža konec poletnih, toplih dni, se pozna tudi v tem, ker nas že zapuščajo poletni izletniki, ki so nam delali kratak čas v poletju. Ti ljudje so tako nestrpni, čeprav imajo vsega dovolj, da nimajo nikjer obstanka. Sedaj se vračajo v svoje kraje, da preživijo zimske dneve in ko se vrne poletje se bodo vrnil tudi oni.

Ne vem kaj je vzrok, da ne morejo v miru živeti, da so tako nestrpni, najbrž se izogibljajo smrti, da bi jih ne dobila. Pa naj bo kakor hoče, denarja morajo imeti dovolj, drugače nebi kaj takega počeli, zakaj pa jaz ne? Ker nimam denarja, da bi se "zmreževal," saj pravijo: blagor tistim, ki v miru živijo. To smo tudi tisti, ki nimamo denarja, da bi se vozarili, je pa tudi v resnici blagor tistim, ki imajo denar, da se lahko vozarijo.

Ravno sedaj, ko to pišem, mi je prišla na uho novica, prav iz zanesljivih ust, od mojega dobrega prijatelja in znanca, da je neki "želj bogat, zdravnik iz Clevelanda kupil v teh lepih krajih pri jezeru, obsežno zemljišče. To posestvo je zelo poraščeno z drevmi, ki pa bo dal vse izčistiti, kar bo vzelo najmanj dve leti, predno bodo spravili vse v najlepši red, poruvali drevje in nasejali najlepšo travo, potem bodo pa postavili lepe domove.

Tam bo zaposlenih traktorjev in mnogo ljudi bo dobilo delo. Z delom bodo pričeli s prvim novembrom tega leta. Saj so že mojega vozniaka prosili za žernado, da bi jim šel pomagat spraviti tisto stvar v red. Pa se še ni odločil, ali bi šel ali ne, ker ga jaz precej nazaj držim. Kdo bi me pa potem vozil okoli, kar bojim se, da bi še mene kam zvelikli, k kakemu delu in kakor izgleda se bo prav težko ubraniti, ker po teh naših krajih že sedaj primakuje pridnih rok.

Ko sem se oni dan enkrat pripeljal tja na 172. cesto, o kateri sem že enkrat prej pisal, da kako je lepa in res, ko izstopim se kar razveselim, da sem potem ves dan dobre volje. Ko sem stopil k Turšičevim, pa je pripešovala, njih prijazna nevesta, proti meni luškanega otročička, pa sem jo vprašal, kakor je to moja navada, ki sem tako "firben," če je bojs ali kaj . . . , pa je rekla, da je punčka. Prav prijazen obrazek ima, kaj šele bo, ko pride enkrat malo v letu, kar topli se bodo zanj. Stopil sem v hišo, kot navadno in ko so bili že gotovi z nakupovanjem, so mi pa rekli, da bi mi radi dali šopek, ker so pa videli, da ga že imam — kot navadno, ker ga prinesem s seboj domoča — so pa rekli, da bi me neradi nadlegovali s svojimi nageljni.

Pa sem takoj poprijel za besedo in rekel: kar sem z njim, bom pa mojega odstranil in sem tudi tako naredil, ker je bil njih veliko lepši od moje-

ga in pa tudi dišal je, da sem ves dan tako ponosno stopical kot tistikrat, ko mi ga je dalo neko mlado in pa tako fletno dekle. Veste to je bilo takrat, ko sem bil še prav mlad.

Tako mi je ta nagel obufal prijetne spomine, na tiste zlate čase in ko sem tako šel naprej do svojih odjemalk, so me spraševale: kje sem dobil ta šopek lep? Ki je bil iz samih lepih in dišečih nageljkov. Veste, pa sem jim povedal, da mi ga je dala ena prijazna dekle. Saj so Turšičeva mati res tako prijazni, da nikol tega!

Ko sem prišel tja do Vičičevih, so mati stali že med vratni in mi pripovedovali: fant, danes pa ne bo nič in me vabili v hišo, da naj grem pogledat, da jih imajo še trinajst, a pred nekaj tedni so jih od mene kupili samo dvanajst. Torej so se za enega pomnožili, pa so mi na vso sapo hite-li pripovedovati, da nihče pri njih hiši noče jest jaje.

Vsak ima gotov vzrok: hčerka se boji, da bi ne postala preveč nerodna, ker pravi, da je sedaj ravno pravega života in pa tako prijazna in drobno smehljajočega se obraza, da se človek kar dobro počuti, ko se pogovarja s tako prijazno živalco in mi je kar nekam dolg čas, ko grem od hiše.

Oče jih pa (jajec) zato ne je, čeprav bi jih rad, ker pravi, da mu dišijo skozi lupino, pa jih po nobeni viži ne sme, ker mu jih je zdravnik prepovedal, da so preveč redilne te naše jajca. To mi je že dosti ljudi povedalo, da po tem lahko verjamem, da je res tako.

Vem pa tudi iz svoje lastne skušnje. V zimskem času, ko ni toliko dela, ker ni vrtnice za ogrebat in ne košate sence, da bi se sprehaljo po njej, se pa bolj držim pri topli peči. Ker pa že tako vedno na peč zijam, kaj neki se kuha, pa mi gre vedno po glavi samo — kaj bi jedel. Tako si poleg vseh drugih dobrot, privoščim tudi kak ducat jajc na dan. Pa se res po zimi pošteno zredim, ko pa pride poletni čas in z njim naporno delo, pa še ko sem tako "navdušen" za delo, tedaj jesti nimam časa.

Se na misel mi ne pride jed, kaj čistejša še povzjem, pa tečem brž za delom. Zato pa tudi postanem bolj suh v poletnem času. Rad bi pa tudi vedel katerega zdravnika ima Vičič, ko mi tako "kostimarije" odganja. Jaz pravim, da zdravnikom se ni treba prav nič vtikati v naše zadeve in pa v jajca. Če bi vedel kateri je tisti zdravnik bi šel ali bi se peljal do njega in ga pošteno oštel.

Dalje prihodnjič

Smo vam hvaležni

Ob priliki praznovanja, dvajsetletnice otvoritve Slovenskega doma na Holmes Ave., bo izdana lična spominska knjiga opremljena z popisom zgodovine od prvega pričetka pa do otvoritve Slovenskega doma. Da se nam je ta namera uresničila, moramo biti hvaležni v prvi vrsti našim slovenskim podpornim organizacijam, našim trgovcem, obrtnikom, profesoristom, zadrugarjem in tvečkam za prispevane oglase, kateri bodo krili stroške izdane knjige.

Velikokrat omalovažujemo geslo "Svoj k svojim" in končno, če le hočemo pokriti stroške, za izdajo ene ali druge narodne stvari so nam pa le prvi naši trgovci, obrtniki in drugi, da se na nje obrnemo za pomoč.

Direktorij Slovenskega doma vam toplo priporoča, upoštevaj-

te te ljudi, ki so našemu Domu od prvega početka največji podporniki. Delniške knjige kažejo razveseljivo dejstvo, da so trgovci organizirani v klubu Slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu naši dobri delničarji. Bodimo sami sebi najbližji, če hočemo, da bodo naše vrste tudi v naprej nezlomljive. Dokler bodo obstajale slovenske organizacije, slovenski trgovci in obrtniki, bodo obstajali naši Narodni domovi, ki so skupna streha vse-mu našemu narodnemu življenju.

Dne 24. septembra se bo vršila proslava dvajsetletnice otvoritve Slovenskega doma na Holmes Ave. z varijetnim programom ob 2. uri popoldne ter z banketom ob 7:30 zvečer. Kdor čuti narodnost v svojem srcu in mu gmotni položaj dovoljuje, naj bo ta dan gost OČETA VSEH NARODNIH DOMOV V DRŽAVI OHIO. Vjudno vabi

Direktorij Slovenskega doma, Holmes Ave.

Pismo iz domovine

Piše A. Grdina

Od mojega sorodnika Mr. Ivan Tišlerja iz Vrhnik se sem prejel zanimivo poročilo, kako sta potovala in slikala z dr. France Trdanom ene kraje po Notranjskem, o katerih sem že junija meseca poročal, da jih bosta slikala.

Kakor smo že večkrat brali v poročilih g. dr. Trdana, ki je opisoval pokrajine in družine po vaseh in njih domače življenje, ki je omenjenemu pisatelju in ljubitelju domačih pokrajin tako ljubo in drago, mi sedaj g. Tišler sporoča neljub novico, da je dr. Trdan potem, ko sta zgotovila potovanje po Notranjskem omagal od sončarice, padel v nezavest; takole sporoča moj slikar: "Pretekle dneve sva potovala z g. dr. Trdanom po Notranjski, saj več kako prijetno je imeti takega spremljevalca kot je ta ljubeznjivi gospod, kateremu so znane vse pokrajine, vasice in dolinice, ki ima vedno samo veselo besedo, polno tolažil za vsakega. Ko se je ta blagi gospod vrnil nazaj v št. Vid, je na stopnicah pred škofovim zavodom padel zadet od sončarice v omedlevalo, da so ga morali prenesti v posteljo, kjer je ostal teden dni. Upam, da ne bo hujskega. Zelo mi je žal za njega, ker je bil napram meni tako ljubeznjiv in dober vsakega najinega potovanja. Da bi le zopet postal čil in zdrav."

"Seznam slik po Notranjski bo poslal sam dr. Trdan, ker nikdo ne zna pokrajine in družin lepše opisati, kakor zna on sam. Kratak seznam pa prilagam od slik, ki so bile posnete, kakor sledi: "Karnival Corza v Ljubljani": Na Miklošičevi cesti maškeračna corza, prvič po 25 letih. Dalje kmečka opravila, ženske sadijo fižol, stari očka seka dračje in napravlja butarice, cestni zogar popravlja cesto, delavci v kamnolomu napravljajo "šoder" in pesek, župnik Ciril Jerina iz Borovnice se spreha pred župniščem, dekle pri studencu s škafom zajema vodo. To sliko in pa dve iz potovanja na Oplenac sem ti že odposlal in opozorjen sem bil, da si jih že prejel, vse druge pa boš še prejel in opis po g. dr. Trdanu. Naj omenim še te-le prizore o slikanju: Na Bledu ob priliki slovesne nove maše g. Rusa dne 8. avgusta: pročelje farne cerkve na Bledu, sprevod svatov s prevzvišenim škofom dr. Rožmanom in novomašnikom Rusom, ameriškim podanikom. Pontifikalna nova sv. maša g. Rusa, daritev nove sv. maše v cerkvi, po novi maši slovesen sprevod svatov in častite duhovščine iz cerkve v župnišče, pogled iz župnišča na Blejsko jezero in hotele, zbrani svatje po litani-jah na vrtu grupirani za slikanje. Dalje še drugi ameriški iz-

letniki na Bledu, g. Jakšič in njegova soproga Anica Grdinova. Tu smo imeli zares krasne čase in zlato družbo kjer je bil med nami tudi dr. Trdan, ki ima vedno prijazno besedo za vsako družbo, da nadomesti kjer je potreba kratkočasje. Vse to boste videli v Ameriki. Vas iskreno pozdravlja Tvoj sorodnik—Ivan Tišler."

ZAHVALA

Stejem si v dolžnost, da se najlepše in pristrčno zahvalim številnim prijateljem in prijateljicam, ki so me obiskovali za časa moje bolezni ter me bodrili v upanju na skorajšnje zdravlje. Iskrena hvala za poklonjene cvetlice in bodrilna pisma mojih prijateljic in znank, ko sem se nahajala bolna v bolnišnici in na svojem domu.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo za tolažilne obiske, msgr. Vitus Hribar, Rev. Francis Baraga, Rev. Joseph Celestnik in benediktin Jože Oven, župnik iz št. Vida na Dolenjskem.

Iskrena hvala Ženskemuseku Slovenske zadruške zveze za velikodušen spominski dar, s toplim priporočilom naj naše gospodinjke podpirajo to slovensko delavsko podjetje in naše žene naj pristopijo k akciji tega potrebnega ženskega kluba.

Najlepša hvala pevskemu zboru Ilirija za poklonjen šopek, ter tolažilne obiske po članih zbora. Tisočera hvala vsem onim, ki so me obiskovali, nam

kaj dobrega storili, v besedi ali dejanju ter mi lajšali nositi nadležnost trpljenja.

Najlepša hvala Mrs. Mary Ižanec in Mrs. Ana Novak za veliko pomoč pri moji družini ob času moje bolezni.

Frances Novak,
793 E. 154th St.

IZ DOMOVINE

—Smrt delavca v kamnolomu. Vinko Zajc, 61 letni delavec je bil že nekaj mesecev zaposlen v Lepoldovem kamnolomu pri Sošanju. Nedavno pa je padel po strmini kakih 30 metrov globoko. Zdravnik dr. Medic je po prvi pomoči odredil prevoz v slovenjegraško bolnišnico, kjer pa je nesrečnik umrl. Pokojni je bil znan kot priden in pošten človek. Bil pa je vedno odkrit in značajan mož in skrben družinski oče. Vsi, ki so ga poznali, ga bodo ohranili v lepem spominu.

—Požar v Murščaku. V nedavni noči je zgorela hiša posestnika Mavrina v Murščaku. Mavrinove je že enkrat doletela taka nesreča. Pred šestimi leti so jim do tal pogoreli hlevi. Hiša je bila le malenkostno zavarovana. Kako je nastal požar, ni znano.

—Utopljenec. Te dni so potegnili iz Save pri hrastniški postaji utopljenca Alojza Cilenška, delavca iz Trbovelj. Prepeljali so ga na dolsko pokopališče in ga tam pokopali.

**SLOVENSKA LOVSKA
ZVEZA**

Naša Zveza je zaključila svoj šport na prostem med svojimi klubi in sicer v nedeljo 3. septembra na barbertonskem strelišču. Klubi tekmujejo vsako leto med seboj na prostem za prvenstvo in tisti klub, ki ima ob koncu tekme največ točk, je proglašen zmagovalcem in ima čast imeti v posesti Zvezino zastavo. To obdrži do prihodnje tekme, ki se vrši vsako leto med klubi, kakor določi zbornica klubovih zastopnikov, ki se vsako leto sestanejo v ta namen.

Tekma se je pričela točno ob dveh popoldne. Vsi klubi spadajoči v Zvezo so bili navzoči s svojimi voditelji, katerih naloga je bila, da vodijo in pazijo na svoje moštvo. Prvi je stopil v akcijo Euclid Rifle klub, za njim pa Rainbow Hunting klub, ki je nastopil s takim pogumom, da je že grozilo, da bo izšel kot zmagovalci iz te bitke in je moral Slovenski lovski klub poslati vso rezervno v boj, da se je zmaga obrnila v njihovo stran.

Kakor je razvidno iz spodnjega poročila, je izšel kot zmagovalci iz zadnje tekme Slovenski lovski klub iz Barbertona in ima čast, imeti v varstvu našo Zvezino zastavo (čestitam!), dokler ga drugi klub ne premaga v prihodnjem letu.

Izid streljanja in nastop klubov nam kaže, da je prvi nastopil:

1. Rainbow Hunting & Fishing klub:	
F. Legan	16
J. Glavič	13
J. Russ	17
J. Rangus	16
A. Zabukovec	14
	—
J. Fortuna	17
J. Schulz	19
A. Zrimšek	20
L. Hočevan	16
F. Sirk	18
	—
Skupaj so dobili 166 točk.	
2. Euclid Rifle klub:	
Lampe	12
Mandel	18
Klavs	10
Kastelec	12

Šepec	17
	—
Debevec	69
Baraga	15
Jazbec	13
Janževič	14
Mandel	18
	—
Skupaj so dobili 145 točk.	
3. Slovenski lovski klub Barberton:	
A. Gerbec	22
F. Haim	19
J. Klančar	19
J. Biščak	17
J. Opeka	17
	—
J. Zupce	94
A. Gradišar	18
F. Turšič	21
F. Smrdel	19
A. Blažič	18
	—
Skupaj so dobili 189 točk.	

S tem smo zaključili naš šport na prostem in se zahvaljujem vsem klubom, v imenu Zveze, za točnost in vzajemnost, ki ste jo vselej pokazali, kadar se je šlo za skupni nastop, v pravem lovskem duhu.

Z lovskim pozdravom,
F. Krecic.

Če verjamele al' pa ne

Avto je butnil v žensko, in naglo odpeljal naprej. Došli policist je poškodovanko vprašal:

"Ali ste si ogledali licenčno številko avtomobila, ki vas je zadel?"

"Kaj si bom ogledala, ko je pa tista frfra, ki je vozila avto, tako naglo vozila. Opazila sem le toliko, da je imela lajdra svilene nogavice roza barve, oblečena je bila v siivo obleko in na levi strani bluze je imela umeten šop rož, čevlje je imela iz sivega usnja, z srebrnimi zaponami, na glavi je pa imela klobuk, ki je imel na levi strani tri umetne češnje, ženska je bila kratko ostrizena in ustnice je imela rdeče pobarvane z rdečilom, ki se ga dabi samo v Parizu. Pa če jo ne bi bila tako naglo odkurila, bi bila lahko pogledala tudi licenčno številko."

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

"Lepo lepo —! Torej končno le priznate, da nekoga iščete —. In še celo dva —. In prav tista dva —."

Hm —! Res čisto popoln greenhorn ste, sir! Sami ste si krivi, da sta vam ušla!"

"Kako to?"

"Ker mi v New Orleansu niste hoteli odkritosrečno povedati, po kaj ste prišli."

"Saj vendar nisem smel —!"

"Človek sme vse, kar mu poma-ga, da doseže svoje namene. Da ste mi odkrito razodeli svojo zadevo, bi ju danes že imeli. Spoznal bi ju bil, ko sta prišla v New Orleansu na krov Delfina, pa bi bil šel kaj po vas, ali pa bi bil po vas poslal. Vam to ni jasno?"

"Kdo pa bi si bil mislil, da ju bode-te srečali! Sicer pa nista bila namenjena v Matagordo, ampak v Quintano."

"Tako sta seveda rekla, da bi vas za nos potegnili. V Quintanu vobče nista šla na suho."

Pa kar se je zgodilo, se je zgodilo. Po toči zvoniti je prepozno, pravijo. Ampak bodite vsaj se-daj pametni pa mi povejte svojo zgodbo! Morebiti vam lahko pomagam, da lopova vkljub vsemu še vendar primete."

Mož mi je res dobro hotel. Sram me je bilo ker sem jo polo-mil in da mu nisem že v New Orleansu povedal, po kaj sem prišel. V New Orleansu mu ni sem zaupal, danes pa bi mu naj vse povedal —?

Ponos mi je branil. Preveč bi se ponižal pred njim. S svojo iz-povedbo bi priznal, da sem res greenhorn."

Pa razum mi je veleval, naj mu vse razodenem. Mogoče pa le, da bi ju našel in prijel —. Old Death je bil vsekakor izkušen človek."

In razum je zmagal.

Poiskal sem slike ubežnikov in mi ji pokazal.

"Preden vam kaj povem, si po-glejte tle slike! Ali sta tale dva tista, ki ste ju srečali?"

Pogledal je slike in pokimal.

"Da! Tale dva sta. Prav no-benega dvoma ni."

In nato sem mu obširno pripo-vedoval zgodbo o Ohlertu in Gibsonu.

Pozorno me je poslušal. H kon-cu pa je zmajal z glavo in zamišljen dejal:

"Kar ste mi tule povedali, je vse lepo in jasno. Le ene stvari ne razumem. Povejte mi, ali mi-slite, da je tisti Ohlert res čisto blazen?"

"Mislim, da ne. Se sicer ne razumem na take bolezni, v tem slučaju pa bi si le upal trditi, da je mladi Ohlert bolan na mona-maniji. Domišljuje si, da je pes-nik blaznosti, da mora studirati blaznost, ker hoče napisati žalo-igro o blaznem junaku. Če od-šetejte to njegovo fiksno idejo, je mladi človek čisto pameten, mislim, in se zaveda svojih de-janj."

"Tako mislite, da je —? Po-tem pa ne razumem, kako da ima Gibson tak neomejen vpliv na njega. Mladi Ohlert ga v vsem uboga, sem opazil. Najbrž zna Gibson spretno izrabljati bolni-kovo domišljavost, pa jo seveda izrablja v svoje namene. Denar izrablja iz njega, morebiti name-rava še kaj hujšega. No upajmo, da mu kmalu pridemo do živga."

"Prepričani ste torej, da sta v Austin namenjena? Ali ne mi-slite morebiti kje med potom iz-stopiti?"

"Ne. Ohlert je kapitanu na Delfinu pravil, da potuje v Aus-tin."

"Ne verjamem, da bi mu bil resnico povedal. Saj mu vendar ne bo šel pravit, kam potuje."

"Zakaj ne? Mladi Ohlert mo-rebiti vobče ne ve, da ga zasledu-jete in da je žrtev zlobnega za-beljivca. Le za svojo misel ži-vi, prepričan je, da je na pravi

poti do nje in da je Gibson nje-gov najboljši prijatelj. Vse dru-go je Gibsonova stvar. In zato se mu seveda ne zdi prav nič ne-premišljeno, če pove, da potuje v Austin. Kapitan mi je pono-vno dejal, da mu je tako rekel. Kaj mislite storiti?"

"Za njim moram. In sicer ne-mudoma."

"Bodete že morali do jutri za-rana potrpeti. Prej ne odide no-ben parnik."

"In kedar prispeva?"

"Kvečjemu šele pojutrišnjem."

"Torej spet dva dni izgube —!"

"Kaj si hočete! Pomislite pa, da bode-ta radi plitve vode tudi ubežnika pozno prispela. Ne da se pomagati, parnik zavozi ne-kajkrat na pesek in nekaj ur traja, da ga spravijo spet nazaj v globoko vodo."

"Da bi le vedel, kaj prav za prav Gibson namerava z Ohlert-om —. In kam ga misli zavle-či —."

"Da! Zadeva je tudi meni res prava ugaka. Nekaj gotovo na-merava z njim. Ze s tistim de-narjem, ki ga je dosedaj dvignil, je Gibson lahko bogat človek. Ni mu treba druga, ko da vtakne denar v žep in pusti Ohlerta na cedilu. Toda tega ne stori. Vse globlje je deželo ga vleče s seboj. To dejstvo mi dokazuje, da ga misli še bolj izbrabiti."

Zadeva me silno zanima. Saj sem scout, stezosledec, lovec. In takale divjačina je redka in za-nimiva —. In ker potujeva vsaj nekaj dni skupaj sem vam na razpolago, sir! Če me potrebuje-te, vam rad pomagam."

"Iz srca rad sprejemam vašo ponudbo, sir! Zaupam vam, do-bri mi hočete, kakor vidim, in vaša pomoč mi utegne še mnogo koristiti."

Segla sva si v roke in izprazni-la čaše.

Da temu Old Deathu nisem že prejšnji dan zaupal —.

Krčmar nama je pravkar pri-nesel spet polne čaše, ko je vstal zunaj pred vrati hrup in šunder. Divje vpitje in tuleče lajanje se je bližalo gostilni.

In koj nato so se vrata hrupno odprla in šest ljudi je vstopilo. Vsi so že imeli precejšnje koli-čine alkoholnih pijač za seboj, nobeden ni bil več trezen. Roba-te, krepke postave in divji obra-zi, južno lahka obleka in izvrst-no orožje je koj vzbujalo na njih pozornost. Vsak je imel puško, nož, samokres ali pištolo in te-žek bič za pasom in vsak je pe-ljal na vrvi psi za seboj. Ti psi so bili prav ogromni in tiste skr-bno vzgojene pasme, ki jih v južnih državah uporabljajo, da z njimi lovijo ubegle sužnje črn-ce.

Nobeden seve ni pozdravil, drzno in izzivajoče so zijali v naju, se vrgli na stole, da so je-čali in pokali, položili noge na mize in razbijali s petami po njih, s čimer so menda hoteli gos-tilničarja vljudo povabiti, naj jim postreže.

"Človek, imaš pivo?" ga je eden nahlulil.

Ves v strahu je krčmar pri-trdil.

"Nemško pivo bomo pili. Pa si ti tudi Nemec?"

"Ne."

"Tvoja sreča! Nemško pivo bomo pili, Nemci sami pa naj se v peklu cvrejo, ti prokleti aboli-cijonaši, ki so severnim državam pomagali, da smo brez službe."

Krčmar je nemudoma izginil, da postreže svojim imenitnim gostom.

Nehote sem se obrnil, da vi-dim človeka, ki je tako izzivalno govoril.

Opazil me je.

Moj pogled pač ni bil drugega kot radovednost, razžaljiv goto-vo ni bil. Pa kričahu ni ugajal. Morebiti se mu je tudi prepira in pretepa zahotelo.

Zadrl se je:

1939	SEP.	1939
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

23.—Škrjančki prirede Card Party v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

23.—Društvo Martha Wash-ington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, ples v Twilight Ballroom.

24.—Proslavitev 20-letnice Slovenskega doma na Holmes Ave. Popoldne program, zvečer banket in ples v obeh dvoranih.

29.—Sunny Ray and His Or-chestra, Mid-anniversary dance v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

30.—Ples in praznovanje 2. obletnice otvoritve S. N. Doma v Maple Heights.

OKTOBER

6.—Sunny Ray and His Or-chestra, Mid-anniversary dance v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

7.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight Ballroom.

7.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica.

7.—Društvo Marije Magda-lene, plesna veselica v avdito-riju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avdito-riju S. N. Doma.

8.—Koncert združenih pev-skih zborov mladine v S. N. Do-mu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, re-da Katoliških Borštinarjev.

13.—Sunny Ray and His Or-chestra, Mid-anniversary dance v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

14.—Društvo Žumberak HBZ, ples v Twilight Ballroom.

14.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi ples-no zabavo v Slovenskem domu

na Holmes Ave.

19.—23d Ward Civic Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

21.—Bunco Girls' Club, ples v Twilight Ballroom.

21.—Društvo Valentin Vod-nik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in Mc-Gowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288 The Maccabees, Hallowe'en Masquerade Dance v avditoriju S. N. Doma.

28.—Accacia Club, ples v Twilight Ballroom.

28.—Zadružna plesna vese-lica z večerjo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Koncertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Outdoors Man's Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

NOVEMBER

3.—23d Ward Democratic Club, plesna veselica v avdito-riju S. N. Doma.

4.—Buckeye Stars, ples v Twilight Ballroom.

4.—Društvo Sloga št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Lo-cal 32, ples av avditoriju SND.

5.—Samostojna Zarja, ope-ra, in po operi ples v avditoriju S. N. Doma.

5.—Podružnica št. 41 SZZ prireditev v SDD na Waterloo Road.

5.—Koncert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v

Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

10.—Cavalier Club, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

11.—Društvo sv. Križ št. 214 KSKJ, plesna veselica v SND, Denison Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avdito-riju S. N. Doma.

12.—Blaue Donau, jesenski koncert v avditoriju S. N. D.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

19.—Društvo Adria priredi koncert v Društvenem domu na Recher Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Fara sv. Pavla na 40. cesti ples v Twilight Ballroom.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

23.—Baseball team društva št. 9 SDZ ples v Twilight Ballroom.

23.—"SDZ Dan" pod vod-stvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

25.—Marie Prislend Cadets ples v Twilight Ballroom.

26.—Koncert Mladinskega pevskega zbora SDD, Waterloo Rd., v avditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krst-nika št. 37 JSKJ, zabava v av-ditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manu-

Potvarjalcem resnice v odgovor

Piše Matt Tekavec

(Nadaljevanje.)

Nobede-ga govornika nisem sli-šal — pa sem poslušal vse — da bi kdo napadal kako osebo kot Kocjan laže:" da so vsi udrihali proti brezvercem," če misli, da z zmoto obsoja, ali ne dela "P" v vsaki številki istega napram ka-toliškemu svetovnemu nazira-nju! In Kocjan, vi, ki potvarja-te resnico (no, pa saj to je po va-šem svetovnem nazoru dovolje-no) smatrate to za napad.

Saj se premnogokrat ponaša-te s svojo svobodomiselnostjo, a katoličani so izključeni, da bi smeli svobodno povedati svoje nazore. Da ljudem hočete poka-zati tako krščanstvo kakršno ni, zakriti pa hočete takšno kakršno je! Vse to z namenom, da vzbudite sovraštvo in predsodke na-pram veri. Vaš dopis je v lažni-vm poročilu najboljši dokaz za to!

Ne, vere ne boste nikdar zatr-li. Lahko pač ljudi onesrečite s sovraštvom napram Bogu, a s tem pa Boga ne boste uničili. Resnica je neumrljiva in Bog je Resnica! Zmota pa se bo (kjer je prstovoljna, iz hudobije) po-ščevala nad vami, ki ste potep-tali najdražje, to je: dostojan-stvo človeške narave.

Tukaj se smatrate za neskon-čno vzvišene s svojo "znanostjo." Saj smatrate višek vse civiliza-cije, vse naprednosti in kulture, če se udaste opojni nasladi mesa, da zavrzete nauk cerkve Kristu-sa in zatajite Očeta-Stvarnika.

Toda, ali bi mi mogli g. Koc-jan (že zopet vprašujem) poka-zati na enega samega takega "tepeca", ki je živel po isti veri za katero smo se navduševali na omenjenem katoliškem shodu, pa se je kesal za to dejanje ob smrtni uri? Če želite mi vam lahko postrežemo z dokazi od oseb, ki so neštete, na smrtni postelji ob-jokovale protiversko delovanje in se skesano vrnile med "tepece."

Slavni kancler, značaj resnice in njen mučenec, Tomaž Moore, ki je bil obglavljen v Angliji radi katoliške veroizpovedi (ni hotel priznati kralja za papeža in je obsojal prešušno zvezo Henrika VII.) je za dokaz resnice zahte-val, da naj mu pokažejo enega samega človeka, da je ob smrtni uri zatajil svojo vero — ni ga bi-lo! Milijoni pa so se v tej uri že odpovedali svoji neveri, ki je do-kaz, da je nevera v Boga — laž!

Mi smatramo ravno brezboštvo vzrok bedi, vojni in kriminal-stvu. Ali rodi brezverstvo bla-gostanje? Ne! — iz njega izvi-ra živalsko samoljubje, ki gra-bi samo zase na škodo svojega bližnjega. Ali je zopet cerkev kriva, da se je vnela nova vojna? Ne! — rasna ideologija vidi le nacijo. Nikjer ne dopušča pro-stora Kristusovemu nauku.

Je li kriminalstvo pod naukom Kristusa, ali so kriminalci lju-dje zato, ker so katoličani? Ne! — če so, so zato, ker žive brez

facturing Co., božičnica v obeh dvoranih S. N. Doma.

17.—Škrjančki, božična pri-reditev v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer pri-re-di Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v av-ditoriju S. N. Doma.

31.—Praznovanje starega in novega leta v S. N. Domu, Ma-ple Heights.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

27.—Roust-About Club ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

10.—Amigos Club ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

vere! Zatorej, Kocjan, ni upa-nja, da nas te stvari vržejo iz ti-ra vere.

Ko že nekaj besedičite o dik-tatorjih, pa še to. Se boste še spominjali kako se je napredni tisk rotli, da se gre samo za čisto "špansko demokracijo," ko se je od katoliške strani poudarjalo, da se gre za komunizem, za ne-vero in brez-boštvo, se je smatra-lo to za obrekovanje.

Krivitsky, general rdeče ar-made je v "Saturday Evening Post" potegnil zastor in videli smo kdo je vrgel deželo v brato-morno klanje, v Stalinove roke v Španiji. Dokazano je za čigave dobičke se je šlo. Značilno je, da omenja Prosveta omenjenega av-torja: "Mož beg pred Stalinom."

Torej tam kjer je čisti marksi-stični materializem doma, so ta-ka grozodejstva, ko bi vendar morala biti, že po naukih, vsa sreča in zadovoljstvo. Biti bi ne smelo nobenega vohunstva in zločinstva, saj vero v Boga, ki je po vašem vzrok vsega hudega so skušali v krvi utopiti. Ali niste nič razočarani? Čitajte kaj pi-še v dotični Prosveti Joseph Ule iz Milwaukee: "Edino, kar more napreden človek odobravati pri obeh diktatorjih (Hitlerju in Stalinu) je to, da sta oba udari-la po tistih, ki učijo mladino in starino o hudiču, nebesih in dru-gih verskih copernijah. In čim prej bo svet pometel s takim uče-njem, s katerim ubijajo v glavo, mladini in starini, razne z vero preprežene copernije, toliko bo-lje bo za človeško družbo."

Zdaj lahko začnete pa kar z novo kolekto za to "demokraci-jo," ki je v zvezi s Hitler-Stalino-vo zvezo.

IZ DOMOVINE

—V Dravi je utonil v Krčevi-ni pri Vurbergu 18 letni kmečki sin Blaž Bezjak, ki se mu je bil prevrnil čoln.

—V gozdu se je obesil. V Ra-govem logu pri Novem mestu se je obesil okoli 40 let stari možki. O najdbi so bili obveščeni orož-niki, ki so truplo sneli z drevesa.

Pri pregledu obleke so dobili v žepu vojaško knjižico in sliko na ime Malesiča Franca, zasebnika in Gradaca pri Metliki.

—Smrten padeč s slive. V Mariji Gorici pri Dobovi je te dni obiral slive posestnik Niko Klabočar. Krhka veja se je pod njegovo težo zlomila in čeprav ni padel globoko, je vendar ne-srečno naključje hotelo, da je priletel s trebuchom na ročaj le-senega škafo, ki je stal pod dre-vezom. Pri tem si je poškodoval črevesje tako hudo, da mu tudi zdravniki v bolnišnici v Breži-cah, kamor so ga prepeljali, ni-so mogli ohraniti življenja.

—V Framu je v 45. letu sta-rosti umrla posestnica in žena cerkvenega ključarja g. Mari-ja Vihar. Pokojna je bila do-bra katoliška žena.

MALI OGLASI

Dve čedne sobe
se odda. Poizve se na 1172 Norwood Rd. (219)

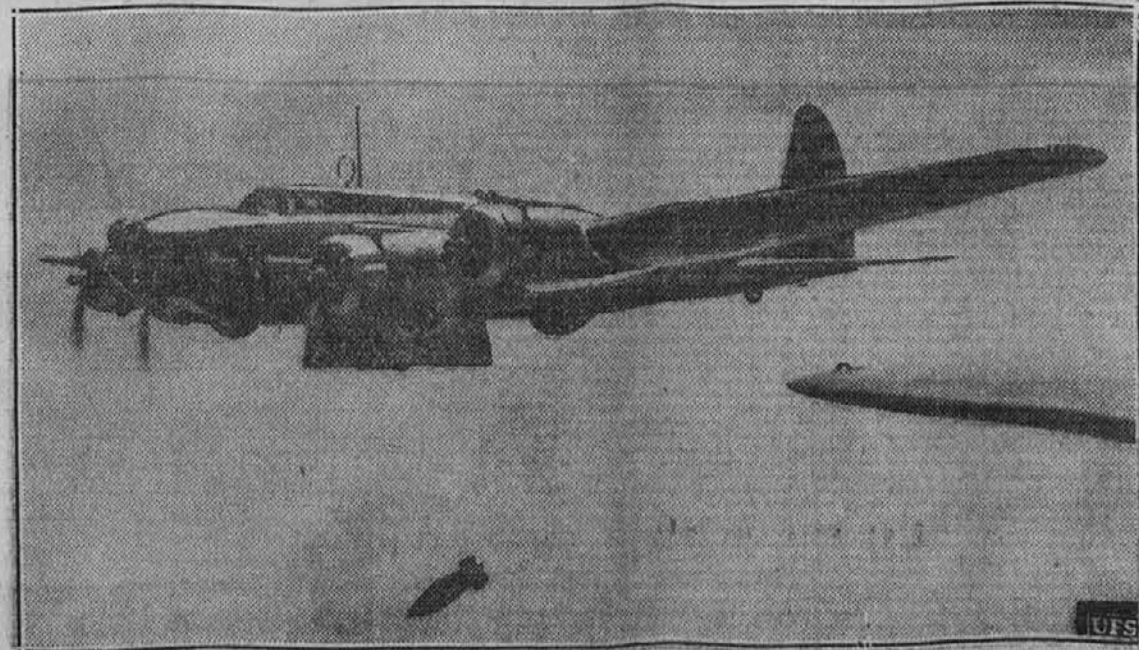
V najem
se da 4 sobe, kopališče, novo barvano in papirano, lepa pri-lika za novoporočence. Vprašajte pri Steve J. Lucie, 8104 St. Clair Ave. (218)

Naprodaj
je dry cleaning podjetje, 18 let obstoječe. Se prodaja radi bolezn. Vprašajte na 3958 St. Clair Ave. (217)

Naprodaj
je mala preša z malnom, ki je pripravna za domačo vpo-rabo in tudi velik sad (200 ga-lonov). Vprašajte na 8501 Rosewood Ave. (217)

Glavni holodvor v Gdansk, ki ga ima zlat v posesti Nemčija.

Novo orjaško letalo ameriške armade, ki meče 100 funtov težke bombe. Na sliki se vidi, kako pada bomba iz letala pri vojaških manevrih.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Seveda," nadaljuje Laugeron, "sta častnika preiskala truplo mrtveca. Med njegovimi ušnicami sta dobila kos papirja, katerega sta potegnili iz ust, odprla in brala. Zapisana so bila imena zarotnikov v vasi. Junški mož je vedel, da je smrtno ranjen, in je skušal zadnji trenutek uničiti usodepolno listino, toda smrt je prišla prej, predno je dosegel svoj namen."

Župnik in Maurice pa nista mogla nadalje poslušati opombe in pripovedovanja, poštenega hotelirja, pač pa sta poslala zaupnika do gospe Escorval in do Marie-Anne, ki naj obema pove, kako stvar obstoji, nakar sta sklenila se podati v levji brol, v hišo, kjer je stanoval vojvoda Sairmeuse.

Pri vratih je bila zbrana precejšnja množica. Najmanj sto ljudi je bilo na mestu, vsi v strahu, ženske so jokajoče stegale svoje roke in prosile za sprejem. Bili so to prijatelji in sorodniki nesrečnih mož, ki so bili aretirani.

Dva strežaja v sijajnih uniformah in ošabnega obnašanja sta bila dovolj zaposlena, da sta podila ljudi od vrat.

Župnik je upal, da mu bo njegova duhovniška obleka pridobila zaslišanje. Približal se je in povedal svoje ime. Toda pognan je bil kot drugi.

"Gospod vojvoda je zaposlen in ne more nikogar sprejeti," reče eden izmed slug. "Gospod vojvoda pripravlja poročilo za njegovo veličanstvo."

Da dokaže svojo trditev pokaže na konje, ki so stali odedani na dvorišču in na sle, ki so bili pripravljeni vsak trenutek za odhod.

Duhovnik se žalostno vrne k svojemu spremljevalcu.

"Čakati morava!" reče.

Toda nalašč ali ne, sta oba služabnika vlekla ljudi za nos. Vojvoda v onem trenutku nikakor ni pisal poročila, pač pa se je vnel med njim in med markizom Courtorneau oster prepri.

Eden kot drugi si je prisvajal vodstvo cele zadeve, najbrž iz lakomnosti, da dobi večjo nagrado. Najprvo so padle zle besede, potem sitne obtožbe, in končno sta začela z grožnjami.

Markiz je izjavil, da je potrebna najstrožja kazen — izjavil je "zdravilna kazen" — toda vojvoda je bil videti bolj milosten.

Markiz je nadalje izjavil, da ker sta Lacheneur, glavni poveljnik, in njegov sin pobegnili zasledovalcem, da je na vsak način potrebno, da se aretira Marie-Anne.

Vojvoda je pa bil mnenja, da aretacija in kaznovanje mladega dekleta nikakor ne bi bilo politično, kajti oblasti bi

s tem postale zasovražene pri ljudeh, uporniki pa še bolj goreči.

In ker se je vsak trdno držal svojega prepričanja, je bila debata seveda vroča, toda prepričala pa ni nikogar.

"Te uporneže moramo vreči ob tla z največjo silo," je zahteval markiz.

"Jaz ne želim po nepotrebnem dražiti ljudi," odgovarja vojvoda.

"Ha! Kaj nas briga ljudsko mnenje!"

"Precej, zlasti če se na vojaštvo ne morete zanesti. Ali veste, kaj se je zgodilo sinoči? Dovolj smodnika se je popalilo, da bi dobili veliko bitko, toda samo 15 kmetov je bilo ranjenih. Vojaki so streljali v zrak. Pozabili ste, da je posadka v Montaignacu sestavljena večinoma iz ljudi, ki so se svoječasno borili pod Bonapartom in ki komaj čakajo, da obrnejo puške proti nam!"

Toda niti eden niti drugi ni hotel povedati pravega vzroka za svojo trmoglavost.

Gospodična Blanche se je omenjenega jutra mudila v Montaignacu. Zaupala je svojo bojazen in svoje trpljenje očetu; primorala ga je, da je prisegel, da bo porabil prvo priliko, da se iznebi Marie-Anne.

Na drugi strani pa je vojvoda, ki je mislil, da je Marie-Anne priležnica njegovega sina, želel prepričati na vsak način, da Marie-Anne ne pride pred sodnijo. Končno se je markiz podal.

Vojvoda mu je rekel: "Dobro, končava najin prepri," in pri tem je tako grozeče pogledal na par pistol, ki so ležale pred njim, da je markiz čutil kurjo polt po vsem životu.

Potem sta pa skupno odšla, da pregledujeta ujetnike. Pred njima je korakal oddelek vojakov, ki je razganjal množico, ki se je nabrala okoli vojvode. Tako Martial ves dan ni imel drugega dela kot opazovati zračni brzojav, ki so ga postavili na vrhu trdnjave, in katerega črne roke so se neprestano pregibale.

"Kakšna povelja potujejo po zraku?" reče napram župniku. "Ali je življenje ali smrt?"

Sestindvajseto poglavje

"Predvsem, hitite," je rekel Maurice slu, kateremu je izročil pismo za barovonko.

Toda kljub temu mož ni prišel v Escorval do noči.

Boječ se napada od vsake strani, je rabil najbolj neobljudena pota, da se je lahko umikal ljudem; katere bi imel srečati.

Gospa Escorval je skoro potegnila pismo iz njegovih rok. Odprla ga je in ga naglas brala pred Marie-Anne, nakar je rekla:

"Pojdive — takoj!"

Toda to je bilo laglje izgovorjeno kot narejeno.

V Escorvalu so imeli samo tri konje. Eden je skoro poginil od strahovitih naporov prejšnje noči, dva sta bila pa v Montaignacu.

Kaj naj sedaj ženske naredijo? Zaupati sta se morali naklonjenosti svojih sosedov, drugega jima ni preostajalo.

Toda ko so kmetje slišali, da je bil baron aretirani, so odločno odklonili vsako pomoč. Mislili so, da bodo padli pri gospodi v nemilost ako pomagajo ženi onega, nad katerim je visela najbolj strašna ob-

tožba.

Gospa Escorval in Marie-Anne sta že začeli govoriti, da se podasti peš na pot. Ko je korporal Bavois slišal o takem lopovstvu kmetov, je prisegel pri vseh živih in mrtvih, da se kaj takega ne sme zgoditi.

"Samo trenutek!" reče. "Jaz bom preskrbel vse potrebno."

Možakar odide pa se vrne že tekom četrte ure, vodeč starega vprežnega konja za uzdo. To staro in težko nerodo vpreže pred domači koleselji.

Pa to še ni bilo dovolj za starega poštenjaka.

Njegove dolžnosti na gradu so bile izvršene, kajti baron je bil aretirani, in preostajalo mu torej ni drugega kot da se vrne k svojemu regimentu.

Izjavil je torej, da ne bo dovolil, da bi obe ženski sami potovali ponoči in bi bilo tako izpostavljeni vsakovrstnim napadom. Rekel je, da ju bo spremljal on in njegova dva grenadirja prav do Montaignaca.

"Gorje onemu, bodisi civilist ali vojak, ki bi se drznil spotoma ženski nadlegovati, kaj je, tovariša?" je vzkliknil.

Kot običajno sta oba grenadirja pritrdila korporalu.

Spotoma so trije vojaki včasih jezdili spredaj, včasih zadaj ob strani. Obe ženski sta bili popolnoma varni.

Stari korporal ni vso pot zapustil svojih varovank. Spremlju ju je vse do mestnega zidovja, nakar se je spoštljivo poslovil, še prej je pa povedal, da če ga bosta rabili, naj ga pokličeta, njega, korporala grenadirjev, ki je pri prvi kompaniji, ki ima svoj glavni stan v trdnjavi.

Ura je udarila deset, ko sta Marie-Anne in gospa Escorval izstopili pred hotelom de France.

Dobili sta Maurice vraga obupanega, da, celo župnik je bil videti malodušen. Odkar jima je Maurice pisal, so se dogodki hitro pojavljali.

Znana so jim bila sedaj povelja, ki so bila doposlana po brzojavu. Ta povelja so bila sedaj nabita po zidovju. Vsebinska je bila sledeča:

"Montaignac se smatra, da

je v obsednem stanju. Vojaške oblasti imajo izredno polnomoč. Sodnije ne smejo poslovati, pač pa vojaška komisija. Miroljubni državljani naj bodo brez strahu, uporniki pa naj se tresejo! Kar se tiče druhali, je meč njih edina rešitev."

Kratko povelje, toda vsaka beseda je bila grožnja!

Cesar se je župnik najbolj bal je bila zamenjava vojaške sodnije z vojaško komisijo.

To je predrugačilo vse njegove načrte, da njegovo upanje, da reši tovariša, je skoro popolnoma zginito.

Seveda je bila vojaška sodnija hitra in mnogokrat krivična v svojih razsodbah, toda kljub temu je poslovala po nekakem redu kot so ga vajeni v civilnih sodnijah. Vojaška sodnija je še vedno ohranila nekatere postavne pravice in ni sodila brez pomislekov.

Toda vojaška komisija pa se ne drži nobenih postavnih predpisov; taka komisija sumarično obsodi in kaznuje obtožence, enako kot v vojni, ko je vohun na mestu ustreljen.

"Kap!" vzklikne Maurice, "ali se drznejo obsoditi brez preiskave, ne da bi zaslišali priče, ne da bi se obtoženec pripravil na zagovor?"

Župnik molči. Prepričan je, da komisija ne bo mnogo vpraševala.

Medtem sta se pa vojvoda Sairmeuse in markiz Courtorneau posvetovala o jetnikih.

Bilo jih je kakih tristo. Vojvoda in markiz sta sklenila, da pozoveta pred komisijo trideset najbolj nevarnih zarotnikov.

Toda kako naj jih izbereta? Kako naj doženeta kdo je večji krivec? Težavna naloga je bila.

Šla sta od enega do drugega vpraševala, in ko je prestrašeni jetnik odgovoril, dobro ali slabo po mnenju vojvode in markiza, sta rekla ječarju: "Tega pridrži za drugič. Tega pridrži za jutri."

Ko se je naredil dan, sta že imela trideset imen na listi. Imeni barona Escorvala in Chanlouinea sta bili na vrhu vseh drugih.

Dasi nesrečna skupina v ho-

telu de France o tem ničesar ni vedela, pa je vseeno preživela noč v agoniji. Zdelo se jim je, da traja tema vsa večnost. Kakor hitro je napolnil dan so začeli v trdnjavi trobiti budnico; ura, ko bodo prijatelji Escorvala zopet začeli s prizadevanjem, da ga rešijo je napolnila.

Abe Midon je naznanil, da bo

Francoski general Weygand, ki je prevzel poveljstvo nad francoskimi, angleškimi in turškimi četami v Mali Aziji.

Znani filmski junak, Douglas Fairbanks, se je sončil v Benetkah, pa je hitro prišel v Ameriko, ko je zaduhal vojno.

šel sam v hišo vojvode, in da si bo znal tudi priboriti pot v notranjost.

Umil si je svoje rdeče in napete oči v hladni vodi in je bil pripravljen na usodepolno pot, ko nekdo previdno potrka na vrata.

Maurice vzklikne: "Noter!" in gospod Maugeron se prikaže.

Na obrazu se mu je bralo, da se je zgodilo nekaj strašnega. Pošteni mož je bil ves iz sebe.

Pravkar so mu sporočili, da je bila ustanovljena vojaška komisija.

Predsedništvo te komisije je bilo izročeno vojvodi Sairmeuse.

In vojvoda je oblast tudi prevzel — on, ki bo moral v istem času igrati uloge udeleženca, priče in sodnika!

Ostali člani komisije so bili vojaški častniki.

"In kdaj začne komisija poslovati?" vpraša župnik Midon.

"Danes," odvrne hotelir nekako obotavljajoče; "danes zjutraj — najbrž že v eni uri ali pa še prej."

Abe je razumel kaj misli Laugeron, toda se ni drznil reči: komisija je že zbrana, hitite!

"Pojdi!" reče napram Mauriceu. "Rad bi bil navzoč, ko bo tvoj oče zaslišan!"

Ah, kaj bi dala baronovka če bi mogla slediti duhovniku in svojemu sinu? Toda to je bilo nemogoče, razumela je in se podala.

Ko stopijo na cesto opazijo nedaleč nekega vojaka, ki jim prijazno namigne.

(Dalje prihodnjic.)

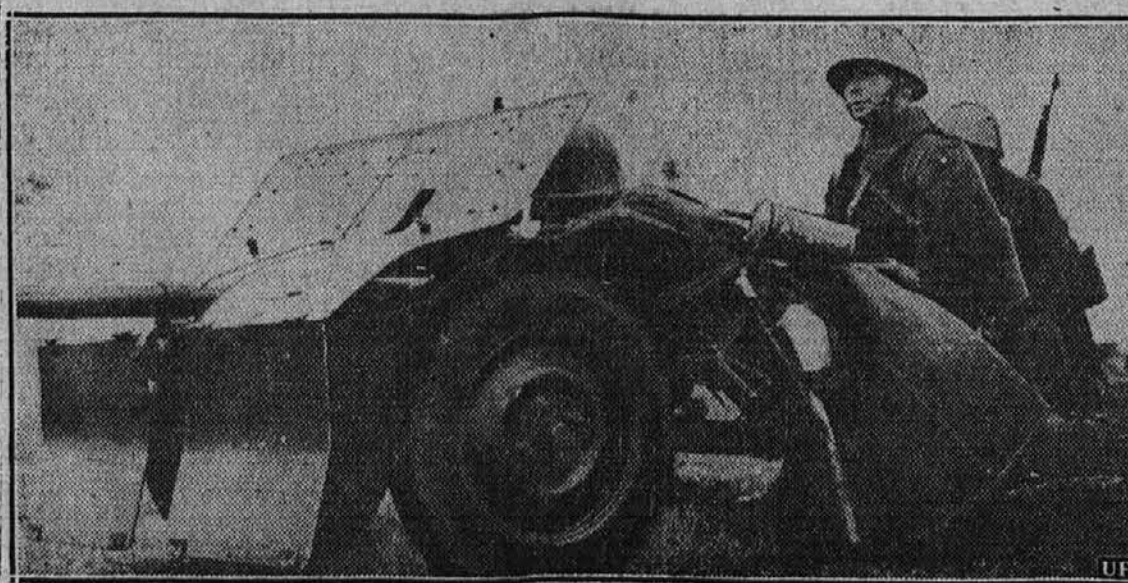
Nemški feldmaršal Goering, ki bo Hitlerjev naslednik, če se Dolfetu prigodi kaka nesreča v tej vojni, kakor ja rekel.

Novi angleški poslanik za Zed. države, Lord Lothian ni vraževeren, ker ima na rami črno mačko in si vendar še ni zlomil noge.

Iz Londona so odpeljali otroke, ženske in starčke, na varen kraj na deželo. Celo iz bolnišnice so odstranili bolnike na deželo, kot kaže slika.

Poljski topničarki pri topovih, ki so na menjeni, da obstreljavajo nemške bojne tanke.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.
Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdipott 9571
Pripeljemo na dom.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in hollerije.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ.
PLACATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov na

115 E. 103 ST. GLENVILLE 9218
Vprašajte za našega zastopnika — Stefan Robash

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢